אמר ליה אביי והא א) רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כי מגעת להו ב) רבי מאיר ורבי יוסי בהדי הדדי לא פליגי ולא פליגי והא מיפלג פליגי א"ל פליגי במאי דפליגי ולא פליגי במאי דלא פליגי דאמר *רבי יצחק בר יוסף א"ר יוחנן הכל מודים היכא דאמר תחול זו ואחר כך (אמר) תחול זו דברי הכל לא חיילא לא תחול זו אלא א"כ חלה זו דברי הכל חיילא כי פליגי דאמר תמורת עולה תמורת שלמים רבי מאיר סבר ג) מדהוה ליה למימר תמורת עולה ושלמים ואמר תמורת עולה תמורת שלמים שמע מינה מיהדר קא הדר ביה ד) ור' יוסי אי אמר תמורת עולה ושלמים הוה אמינא פלגא תמורת עולה ופלגא תמורת שלמים להכי אמר תמורת עולה תמורת שלמים למימרא דכולה עולה וכולה שלמים הוא אמר ליה הוא אמר לא פליגי ואנא אמינא פליגי אמר עולא ואיתימא רב אושעיא *אפשר ידעין חברין בבלאה כזית כזית תנן או כזית וכזית תנן כזית כזית תנן אבל כזית וכזית דברי הכל עירוב מחשבות הוי או דלמא *כזית וכזית תנן דלרבי יהודה פרטא הוי וכל שכן כזית כזית תא שמע דבעא מיניה לוי מרבי חישב ה) לאכול כזית למחר בחוץ מהו א"ל *זו שאילה עירוב מחשבות הוי אמר לפניו רבי שמעון ברבי לא משנתינו היא לאכול כזית בחוץ כזית למחר כזית למחר כזית בחוץ כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ פסול ואין בו כרת הא אידך עירוב מחשבות הוי א"ל הוא ו) שאל בי דבר חכמה ואת אמרת משנתינו לדידך דאתניתך תרתי לא קשיא לך לדידיה דלא אתניתיה אלא חדא ושמעינהו לרבנן דקא גרסי תרתי ז) (וסבר) דידי דווקא ודידהו עירוב מחשבות הוי או דלמא דידהו דווקא ולדידי שיורי שייר לי ומדשייר לי לדידי הא שייר להו לדידהו נמי בהך והי אתנייה אילימא כזית ח) וכזית אתנייה (האי לאו שיורא הוא) אלא כזית כזית אתנייה ותיבעי ליה כזית וכזית סבר *איבעי מיניה חדא דשמענא תרתי דאי בעינא כזית וכזית הא ניחא אי אמר לי כללא כ"ש כזית למחר בחוץ אלא אי אמר לי פרטא אכתי כזית למחר בחוץ קא מיבעיא לי אי הכי השתא נמי התינח אי אמר ליה כזית למחר בחוץ פרטא כ"ש כזית וכזית אלא אי א"ל כללא אכתי כזית וכזית מיבעי ליה ט) אם כן מרתח רתח השתא

כי מגעת להו · אם תרצה לקרב את דבריהם קרובים הם להיות שוים דתרוייהו לית להו תפוס לשון ראשון כדמפרש לקמיה והלכך אפילו רבי מאיר דתמורה בשחיטה לא סבר לה כר' יהודה: **ול"פ** · בתמיה: **והא שמעי' להו דפליגי ואמר ליה פליגי במאי דפליגי** · כדמפרש ואזיל: **ול"פ במאי דלא פליגי** · והאי ל"פ דקאמר הכי קאמר ל"פ בתפוס לשון ראשון י] אלא בדעתיה דגברא בהוכחת דיבורו על מחשבתו אבל תרוייהו אית להו דבתר כוונתו אזלינן: **הכל מודים היכא דאמר תחול תמורת עולה ואח"כ תחול תמורת שלמים דברי הכל לא חיילא** · דאין קדושה חלה על(א) קדושה: **חיילא** · הואיל ונתכוון לכך ותרעה ויביא דמי חציה עולה ודמי חציה שלמים: **מיהדר קהדר ביה** · ולחזור אי אפשר יא]: **ורבי יוסי** · אמר לך האי גברא לא מיהדר קהדר אלא לכך נתכוון וסבר אי אמינא יב] (תורת) תמורת עולה ושלמים משתמע פלגא עולה פלגא שלמים וקדושה ואינה קריבה דאי אפשר להקריב לחצאין אימא תמורת עולה תמורת שלמים כי היכי דתפוש קדושת עולה בכולה וקדושת שלמים בכולה, וטעי דסבר השתא קריבה, הלכך לתרוייהו איכוין ודבריו קיימין ותימכר: **ה"ג לספי אמר תמורת עולה תמורת שלמים למימרא דכולה עולה כולה שלמים** · וכ"ך קבלת"י בתמור"ה שמעינן מיהא מדרבה בר בר חנה דהיכא דאמר תמורת עולה ושלמים מודה רבי מאיר אלמא לאו כרבי יהודה סבירא ליה דמתני' להא דמיא דלכך נתכוון תחלה והא דאמר כזית תרי זימני משום דבעא למיחשב בשני זיתים ועל כרחך לאו מיהדר הוא דכמה זתים יש בה: **אמר ליה** · רב דימי לאביי ומדרבה בר בר חנה מותבת לי איהו אמר לא פליגי ואנא אמינא פליגי אף באומר תמורת עולה ושלמים שנתכוון לשניהם אית ליה לרבי מאיר תפוס לשון ראשון כר' יהודה: **כזית כזית תנן** · דלרבי יהודה הוי פרטא וכשתי מחשבות נינהו ואפילו בעבודה אחת ותפוס לשון ראשון אבל כזית וכזית דחד דבורא הוא עירוב מחשבות ואינו פגול: **ת"ש** · דכזית וכזית תנן וכ"ש כזית כזית: **דבעא מיניה לוי מרבי כזית למחר בחוץ** · חישב על זית יג] לאכלו למחר חוץ למקומו לר' יהודה מהו מי אמרי' בהא יד](מודי) רבי יהודה (ב) (אחדא מחשבה מעורבת היא דההוא גופיה דקחשיב לאכול למחר טו] *חשיב בחוץ וכחדא אכילה או דלמא תפוס לשון ראשון לעולם: **זו שאילה** · בניחותא, שאילה גדולה שאלת: **עירוב מחשבות הוי** · אפי' לר' יהודה: **לא משנתינו היא זו** · ואמאי קבעת ליה הא מתניתין היא דעירוב מחשבות הוי מדנקט פלוגתייהו בכזית למחר כזית בחוץ דהוי שתי אכילות בהא הוא דפליג ר' יהודה הא כזית למחר בחוץ דבחדא אכילה טז] קחשיב לאוכלו למחר חוץ למקומו, מודי: **סוף שאלני דבר חכמה** · לפום מאי דאתניתיה: **לדידך** יז] (ג)(**סוף**) **דאתניתך במתניתין תרתי** · לך יח](שניתים) במחלוקתם דבין בכזית כזית בין בכזית וכזית פליגי: **לא קשיא לך** · דאמרת מדתנינן הך תרתי ולא תנן הך, שמע מינה בהא מודי רבי יהודה: **לדידיה דלא אתניתיה אלא חדא** · לגוי שלא שניתי לו במחלוקתם אלא אחת מהם ולקמן מפרש דכזית כזית אתנייה: יט] **ושמעינהו להו לרבנן** · דבי מדרשא שאר תלמידי דקא (ד) גרסינן תרתי כמו ששניתי לך ולא ידע לוי אם מעצמם הוסיפו או אני שניתיה להם ומשום הכי מספקא ליה הך שניה דסבר הי דוקא כן (משנתו) או (משנתיהם): **דידי דוקא** · דבכזית כזית הוא דפליגי ודידהו דכזית וכזית עירוב מחשבות הוי ולא קבלוה מרבי אלא הם טעו והוסיפוה וכ"ש כזית למחר בחוץ הוי עירוב מחשבות או דלמא דידהו דוקא ומפיו שמעוה ולדידי שיורי שייר לי ולא שנאה ולעולם אף בה נחלקו ואע"פ שלא היה לי ללומדה כא](מלך) ששנה לי: **וכי סיכי דשייר לי** · הך דכזית וכזית שייר להו נמי הך דכזית למחר בחוץ ולא שנאה להם ולעולם אף בה נחלקו הילכך דבר חכמה שאל: **והי אתנייה** · דלא הוה ליה למילף הך מינה: **אילימא כזית וכזית אתנייה** · ולרבי יהודה פרטא הוי האי לאו שיורא הוא דממילא מצי למילף דכל שכן כזית כזית, וכיון דלא שייר ליה מידי הוי ליה למשמע דאי בהא דכזית למחר בחוץ נמי איפלוג הוה מתני לה ניהליה, ודווקא אתנייה כב] ובהך הוא דפליגי אבל בהא מודה רבי יהודה: **אלא כזית כזית אתנייה** · דלא הוה ליה למילף מינה ההיא דכזית וכזית וכי שמעינהו לרבנן דתנו לה איספקא ליה אי אתנינהו רבי לדידהו ולדידיה שיירה אי דווקא אתנייה ואינהו כג](הא) דאוסיפוה: **ותיבעי ליה כזית וכזית** · הואיל ומספקא ליה אי רבי אתנינהו כד] לה אי לא: **ה"ג** הניחא אי אמר לי כללא כל שכן כזית למחר בחוץ אלא כה] אמר לי פרטא אכתי כזית למחר בחוץ תיבעי לי, אי הכי השתא נמי הניחא אי א"ל כזית למחר בחוץ פרטא כל שכן כזית וכזית אלא אי א"ל כללא אכתי כזית וכזית מיבעיא ליה, א"כ מירתח רתח השתא כזית וכזית כללא כזית למחר בחוץ מיבעיא: **א"כ מירתח קא רתח** · כלומר הכי סבר לוי איבעי מיניה הך דלישמע מיניה תרתי אי אמר לי בה פרטא כ"ש כזית וכזית דתרי אכילות נינהו ואיכא לפלוגינהו בתרי דיבורי אי אמר לי כללא בניחותא בלא רתיחה אישמע מיניה דהך הוא דהוי כללא אבל כזית וכזית פרטא וכדאתניהו לרבנן, דאם סבירא ליה בכזית וכזית נמי כללא, מירתח רתח ומהדר לי בריתחא:

מאי

אמר ליה אביי והאמר רבה בר בר חנה כו' · כו] לתרוייהו לית להו תפוס לשון ראשון כדמפרש לקמן והלכך רבי מאיר דתמורה בשחיטה לא כרבי יהודה סבירא ליה כז] דשחיטה הויא כמו לחלות דאמר אביי דמודה רבי מאיר ולא כרבי יהודה ותימה דמאי מקשי ליה רבא לאביי לעיל והרי שחיטה דכי לחלות דמי ופליגי הלא ר' יהודה ודאי הוא דאית ליה תפוס לשון ראשון אבל רבי מאיר לא דלית ליה לאביי רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אלא מדאמר *תמורה כו' שמע מינה מהדר קהדר ביה ואפילו אמר מתחלה נתכוונתי לומר שניהם לא מהימנינן ליה:

כזית כזית תנן אבל כזית וכזית דברי הכל. עירוב מחשבות הוי · מכאן הגי"ה רבינו תם הספרים דגרסינן בשבועות בסוף שבועת הפקדון (דף לח·) דלא לך לא לך איני חייב אלא אחת דכללא הוי ואינו לא לך ולא לך חייב על כל אחת ואחת דהוי פרטא והכא משמע איפכא דטפי האי עירוב מחשבות כזית וכזית מכזית כזית וכן משמע התם בירושלמי דמדמי שאילת שלום בגט ללא לך ולא לך וגבי שאילת שלום אמרינן בגיטין (דף פו·) שאינו פסול ושאינו כשר · ברוך: *קשה לי מלמחר בחוץ דאמר רבי מודה רבי יהודה בעירוב מחשבות והיינו כמו לחלות ולעיל דאמר רבא כח] דלחלות פליגי ומייתי ראיה לאביי משחיטה דרבי יהודה ומאי ראיה הא רבי יהודה מודה ועוד דסבר רבא אינה לשחיטה אלא לבסוף וכיון דאין המחשבה חלה עד משהו אחרון כך שוה כזית למחר כזית בחוץ כמו כזית למחר כט] וכזית בחוץ ופליגי לרבא ועוד תמורת עולה ושלמים דפליגי לרבא · ברו"ך: **א"ב** מרתח רתח · שלא היה לו להגיה כזית וכזית ולשאל מכזית למחר בחוץ דמשמע דמדשבקיה דפשיטא ליה דפרטא הוא:

ויקן

[תמורה כו. ע"ש]

[פסחים סס: גיטין סב. חולין סס.]

שבועות לח. קדושין סו.

[לקמן לב: ב"ק קפ.]

(שבועות לח: קדושין מז) [חולין כג.]

ב"מ תמורת עולה תמורת שלמים כו' הס"ד ואח"כ מס"ד ש"מ

[נ"ל מתחיל סדיבור עירוב מחשבות הוי קשה לי כו'] צ"ק

צ"ל וסיס נ"ק

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הכל וכו' קדושה הס"ד ואח"כ מ"ה חיילא: (ב) ד"ה דבעא מיניה וכו' דהדא מחשבה: (ג) ד"ה לדידך דאתניתך כצ"ל ותיבת סוף נמחק: (ד) ד"ה ושמעינהו וכו' דקא גרסי תרתי:

שיטה מקובצת

א] והא אמר רבה כו': ב] להו לר"מ: ג] מדהוה ליה למימר כו' ואע"ג דתוך כדי דבור יכול לחזור ודאי אי הוי חזר ביה רשאי אבל הכא דנמלך [והוי] כמו דאמר תחול זו ואח"כ תחול זו ולא חיילא · מהר"פ: ד] עיין בהשמטות בסוף המסכת: ה] לאכול כזית למחר בחוץ מהו א"ל [זו שאילה] עירוב מחשבות הוי תימה דכיון (דכזית) [דבחד כזית] קא מחשב היא ליה כתמורת עולה וכתמורת שלמים דאמרי' לעיל תפוס לשון ראשון ובחדא מילתא קא מחשב וי"ל דלא דמי דהתם אי אפשר לקיים שניהם דאין קדושה חלה על קדושה והלכך אמרינן תפוס לשון ראשון אבל למחר בחוץ בידו לעשות איסור זה וכיון דיכול לעשות כן תפסה המחשבה בשניהם והוי עירוב מחשבה · כפ"ה מהר"פ: ו] הוא שאלני דבר ותיבת בי נמחק: ז] תרתי מספקא ליה ואמר דידי ותיבת וסבר נמחק: ח] וכזית אתנייה דלרבי יהודה פרטי הוי כ"ש כזית כזית אלא כו' ותיבות האי לאו שיורא הוא ל"ש: ט] אם כן מרתח קרתח כו' וקשה דמהכא משמע דשייך ריתחא אף כשדעת השואל להחמיר שהיה סבור דכזית וכזית הוי פיגול והוי פרטא וכרת [וקרתח] להורות לו שהוא כללא וליכא חיוב כרת ובפרק אלו טרפות גבי נעקרה הצלע והוליא פ"ה דלא שייך ריתחא אלא כשטעה השואל להקל בהוראה א) ועוד קשה דלבעי מיניה כזית וכזית ואי אמר ליה פרטא ש"מ דכזית למחר בחוץ כללא דאי הוי פרטא א"כ מירתח קא רתח השתא כזית למחר בחוץ פרטא כזית וכזית מבעיא וי"ל דהכא לאו איסור והיתר הוא דלהוי שייך ריתחא להוציא השואל מטעותו [illegible] פרטא אכתי כזית למחר בחוץ [illegible] כללא ועוד הרי אפילו כזית [illegible] השואלים לשאול תחלה כזית [illegible] שהיה מסופק ממנה היה [illegible] ולא שלא יוכל לחזור מדבורו [illegible] סו] למחר חישב בחוץ: [illegible] מזו ששנה ותיבת מצד נמחק [illegible]

א) לכאורה נראה [illegible]